

TT 49 Het onlaand zal bliuen

1 Het on - laand zal blui - en, het on - laand zal
la - chen en joech - tern. De klip - pen die
staot van - of 't be - gun, van de schep - ping, staot vol
wa - ter, maor dicht, de klip - pen zult lös gaon.
Het wa - ter zal stroe - zen, het wa - ter zal
broe - zen en strao - len, dör - sti - gen komt dan en drinkt
er. Het on - laand zal drin - ken, het on - laand zal
blui - en, het on - laand zal la - chen en joech - tern.

- 1 Het onlaand zal bliuen,
het onlaand zal lachen en joechtern.
De klippen die staot vanof 't begun van de schepping,
staot vol water, maor dicht, de klippen zult lös gaon.
Het water zal stroezen, het water zal broezen en straolen,
dörstigen komt dan en drinkt er.
Het onlaand zal drinken,
het onlaand zal bliuen,
het onlaand zal lachen en joechtern.
- 2 Weerum komt de ballings.
Zij komt weer met blinkende garven.
Die gungen in rouw tot an het èend van de eerde
ien veur ien, en veur vast, zij komt weer in riegen.
As diepies vol water, as diepies vol anreppend water
dundernd umdeel van de bargaen.
Met lachen en joechtern -
die zèeiden in traonen -
zij komt weer met lachen en joechtern.
- 3 Wel dood is zal leven.
Wel dood is zal heuren: gao leven.
Tot an 't èende gaon en under stienen bedölven -
dode, dode, kom reur, het locht van de mörgen.
Een haand zal oes wenken, een stem zal oes roepen: Lös doe ik
himmel en eerde en ofgrond.
En wij zult het heuren -
en wij zult dan opstaon -
en lachen en joechteren en leven.